

VILLA ZEBRA: PRIKKELEND VOOR DE FANTASIE

Monsters maken in het museum

Elke school heeft wel een aantal excellente leerlingen voor wie bijvoorbeeld een topklas nog geen uitdaging genoeg is. De Klipper in Berkel en Rodenrijs biedt deze leerlingen anderhalf uur per week extra opdrachten op maat.

TEKST ERIK OUWERKERK FOTO'S PETJA BUITENDIJK

Kinderen en het museum: dat betekent toch dralende koters en verveelde blikken? Villa Zebra bewijst al vijftien jaar het tegendeel en heet scholen van harte welkom.

Vandaag komen de kleuters van basisschool De Horizon op bezoek. Een lange sliert kleuters van een jaar of vier, vijf slinger langs de grote ramen van Villa Zebra richting de entree. Ze hangen hun jassen aan de haakjes van

de speelse kapstokken, waarop de letters G.A.R.D.E.R.O.B.E. alsof een piek in de boom boven hun kleding zweven. Voor het geval de jonge leerlingen het opvallende gebouw, de zebra-strepen rondom en de Gibra (een kruising van een giraffe en een zebra) op het dak nog niet waren opgevallen, weten ze nu heel goed dat ze in een bijzonder spannend gebouw zijn beland.

MONSTERSTRAAT

Vandaag staat De Monsterstraat op het programma, een van de mogelijke programma's voor jongste groepen. De bezoekers splitsen zich op in drie groepen en gaan op ontdekkingsstocht door de ruimte van de tentoonstelling van ZELF!, de tentoonstelling voor de jongste doelgroep van drie tot zes jaar. In het Laboratorium liggen uiteenlopende materialen, vormen en kleuren die iets met monsters te maken hebben, hoewel de kleuters zelf natuurlijk het laatste woord daarover hebben: Lucas heeft een blauwe voet van een monster te pakken. 'En dit is...' vertelt hij met een octopus-achtig figuur in handen, 'geen vis... want hij kan niet zwemmen. Maar hij kan wel onder water...' Het is duidelijk dat het Lab de fantasie van Lucas flink prikkelt.

Een andere groep heeft het monsterboek ontdekt. De stad van de monsters is afgebeeld op de wanden rondom de kinderen, en nu mogen ze het boek tot leven wekken door magneten van monsters op het straatdecor te plakken. Villa-Zebra-medewerker Lisa ziet het resultaat en vraagt: 'Welke monsters zijn vriendjes geworden? En deze is alleen, is die verdrietig? In de *Black light disco* geven de kinderen hun wereld verder vorm: ze tekenen met dikke zwarte stiften samen huizen, monsters en tractors op een groot wit vel papier. 'Kijk, een vuilniswagen!', laat Sebastiaan zien. De laatste groep knutselt zelf monsters in elkaar aan een grote houten tafel: 'Ik wil nog meer ogen,' roept Keano uit. 'Dezekan vliegen!', laat zijn buurman weten.

ZELF!

'Geforceerd kijken naar kunst werkt niet. Maar met storytelling, zoals dat onder invloed van de Engelse kindermuseawereld

vaak wordt genoemd, lukt het vaak wel door kunst net iets anders naar het leven te kijken. Hier stimuleren we de kinderen daarom hun eigen verhaal te maken met behulp van hun eigen creativiteit. 'Jullie kunnen hier zelf aan de slag, zelf vragen stellen en zelf ontdekken,' leren we de kinderen zodra ze binnen zijn. Vandaar heet onze ruimte ook ZELF! Dat woord zorgt voor een positief en activerend begin van het creatieve avontuur dat ze te wachten staat,' aldus Georgette van Oosten, de projectleider van de peuter- en kleuter-tentoonstelling op de Kop van Zuid. De avontuurlijke blik botst trouwens wel eens met wat ouders en leerkrachten verwachten. 'Ze hebben hun kroost nét de

noodzakelijke structuur bijgebracht... en dan gaat hun kleuter of peuter als poppendokter in de weer met drie verschillende benen. 'Deze kan toch veel beter rennen?'; hoor je dan.' Volgens Van Oosten vinden volwassenen de kijk van hun kinderen vaak ook heel spannend.

DRAAI

Het einde van de spanningsboog is bij de kleuters na meer dan een uur wel bereikt maar enthousiast komen ze ter afsluiting van de museumochtend nog eenmaal bij elkaar op de tribune tegenover het Laboratorium. 'Wat vonden jullie het leukst?', vraagt medewerkster Iris. 'De keuken', roept een grote

groep. Zij bedoelen het Lab, dat met de kastjes en het aanrecht inderdaad veel weg heeft van een keuken. 'Het circus', zegt een meisje, en ze bedoelt de *Black light disco*. Dat geeft niets. Niet alleen omdat de (monster)disco binnenkort ook daadwerkelijk omgetoverd wordt tot circus met fantasiedieren, maar ook omdat kinderen nieuwe dingen nu eenmaal snel associëren met dat wat ze al kennen. Het geeft ze houvast. Net als volwassenen overigens. Tegelijkertijd kunnen jonge mensen bij uitstek een oorspronkelijke blik ontwikkelen en een originele draai aan de dingen geven. Goed dat Villa Zebra hen hierin uitdaagt en scholen graag ontvangt.

'NIET GEFORCEERD NAAR KUNST KIJKEN MAAR TEKENEN IN DE BLACK LIGHT DISCO EN VERHALEN VERTELLEN'

Op ontdekkingstocht in Villa Zebra.

